

Endvidere giver lovforslagets § 9 Konkurrencerådet mulighed for efter anmeldelse fra en virksomhed at erklære, at en aftale m.v. ikke omfattes af forbudet i § 6, stk. 1, og at Konkurrencerådet derfor ikke vil skride ind i medfør af § 6, stk. 4. Derudover giver § 10 erhvervsministeren bemyndigelse til at udstede nationale gruppefritagelsesbestemmelser efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrencerådet.

Der er en væsentlig forskel mellem individuel fritagelse og gruppefritagelse. En individuel fritagelse forudsætter en anmeldelse og en konkret afgørelse for hver enkelt konkurrencebegrænsende aftale m.v., mens en gruppefritagelse gælder automatisk for alle konkurrencebegrænsende aftaler m.v., der opfylder de fastlagte fælles betingelser, uden at der hertil kræves en anmeldelse og en forudgående administrativ afgørelse. Det er således overladt til aftaleparterne selv at vurdere, om betingelserne i en gruppefritagelse er opfyldt.

Disse bestemmelser skal sammenholdes med § 4, hvorefter konkurrencebegrænsende aftaler m.v., der er omfattet af enten Kommissionens individuelle fritagelser efter artikel 85, stk. 3, eller af forordninger om gruppefritagelser eller undtagelser fra EU-konkurrencereglerne, ikke er omfattet af forbudet i § 6.

Bestemmelserne i § 4 og §§ 6-10 udgør et sammenhængende system i lovforslagets regulering af konkurrencebegrænsende aftaler m.v., hvor:

- § 6 indeholder det generelle forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler m.v., der ligger over et af de kvantitative kriterier, der er fastsat i § 7.
- § 7 indeholder de kvantitative kriterier for, hvornår en konkurrencebegrænsende aftale m.v. ikke falder ind under forbudsbestemmelsen i § 6, dog med forbehold af den samlede virkning af lignende aftaler, og aftaler om bindende videresalgspriser.
- § 8 indeholder betingelserne for at opnå individuel fritagelse af en konkurrencebegrænsende aftale m.v., der omfattes af forbudet, samt fastsætter pligt til anmeldelse af aftaler m.v. som betingelse for at opnå en individuel fritagelse.
- § 9 giver Konkurrencerådet mulighed for efter anmeldelse at erklære, at et forhold efter de foreliggende oplysninger slet ikke falder ind under forbudet i § 6, stk. 1.
- § 10 giver erhvervsministeren en bemyndigelse til ved bekendtgørelse at fritage grupper af konkurrencebegrænsende aftaler m.v., der opfylder nærmere angivne betingelser.
- § 4 indebærer, at konkurrencebegrænsende aftaler m.v., der er omfattet af en individuel fritagelse eller en gruppefritagelse fra EU-reglerne, også er fritaget fra forbudsbestemmelsen i § 6.

Til § 6

Udgangspunktet for bestemmelsen er, at alle konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis er forbudt, medmindre de ligger under de kvantitative kriterier i § 7. Endvidere omfatter forbudet ikke:

- aftaler m.v. inden for samme virksomhed eller koncern (§ 5, stk. 1),
- aftaler m.v., som har opnået en individuel fritagelse efter § 8, stk. 1,
- aftaler m.v., som Konkurrencerådet på det foreliggende grundlag har erklæret falder uden for forbudet (§ 9),
- aftaler m.v., som er omfattet af en national gruppefritagelse (§ 10, stk. 1),
- aftaler m.v., der har opnået en individuel fritagelse efter Traktatens artikel 85, stk. 3, samt
- aftaler m.v., der er omfattet af en EU-gruppefritagelse eller EU-undtagelse, jf. § 4.

Såfremt Konkurrencerådet efter klage, af egen drift eller efter henvisning fra Kommissionen konstaterer, at en virksomhed har overtrådt forbudet, kan der dels udstedes påbud om at bringe overtrædelsen til ophør efter forslaget § 6, stk. 4, jf. § 16, dels kan der over for politiet anmodes om iværksættelse af strafferetlig forfølgning efter forslaget § 23, stk. 1, nr. 1.

De generelle forbud

Den gældende konkurrencelov indeholder ikke et forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler m.v. Det eneste forbud, som indeholdes i konkurrenceloven, er § 14, ifølge hvilken det er forbudt at fastsætte bindende videresalgspriser i efterfølgende omsætningsled (vertikal prisfastsættelse).

Udformningen af § 6 svarer til Traktatens artikel 85, stk. 1. Kommissionens og Domstolens praksis efter artikel 85, stk. 1, vil være vejledende for fortolkningen af § 6 i det omfang, det faktiske grundlag vurderet efter danske markedsforshold må antages at være det samme.

Aftaler mellem virksomheder

Hovedanvendelsesområdet for § 6 er konkurrencebegrænsende aftaler. En aftale kan indgås af to eller flere virksomheder. Der stilles ikke krav om, at en aftale skal være juridisk bindende. F.eks. kan en såkaldt »gentleman's agreement« være omfattet af aftalebegrebet, ligesom der heller ikke stilles krav om, at aftalen skal være skriftlig. Aftalebegrebet omfatter såvel horisontale som vertikale aftaler.

Aftalebegrebet skal i overensstemmelse med